

Full diocesà

20 de setembre del 2015

p4 —Doble ordenació sacerdotal a Vic el 4 d'octubre

p6 i 7 —Nota episcopal davant les eleccions del 27-S

El drama migratori sacseja Europa

Ha estat la fotografia d'un infant mort a la platja el que ha despertat la consciència de molts europeus sobre un drama que ha anat en augment en els darrers mesos i sobre el qual el Romà Pontífex fa molt temps que va avisant. Ha fet una esgerda en aquesta «globalització de la indiferència» davant el greu problema dels refugiats, especialment sirians que fugen de la guerra i del terrorisme.

El Papa ha demanat com a gest previ a l'Any de la Misericòrdia que totes les parròquies i monestirs acullin refugiats. S'espera que invoqui la solidaritat mundial davant aquest drama en el discurs que oferirà aquesta mateixa setmana a la seu de les Nacions Unides, a Nova York.

Càritas Europa ha fet un comunicat en què fa una «crida als responsables europeus a adoptar una postura inequívoca per a afrontar els aspectes humans de la migració i l'actual crisi humanitària basada en el reconeixement que els migrants i sol·licitants d'asil que arriben a Europa no són una amenaça. Per contra, aquestes persones ofereixen una oportunitat meravellosa perquè els europeus manifestin un sentiment incondicional de solidaritat amb els més necessitats».

Ja les Càritas diocesanes de tot Catalunya s'estan mobilitzant per fer front a aquest repte solidari. El valor d'una societat es mesura en gran part per la seva capacitat d'amor envers els qui més sofreixen, els qui estan més desemparrats. Tant de bo que puguem estar a l'altura d'aquest repte.

«Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots»

Diumenge XXV durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Els malvats deien: «Posem un parany al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que fem; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà.»
(2,12.17-20)

Salm responsorial

El Senyor fa costat als meus defensors.
(Salm 53)

Lectura de la carta de sant Jaume

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats hi ha pertorbació i maldats de tota mena. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. D'on vénen entre vosaltres les lluites i les baralles? No vénen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitgeu coses que no teniu, i per això mateu. Envegeu coses que no podeu aconseguir, i per això lluiteu i us baralleu. Però vosaltres, no teniu perquè no demaneu. O bé demaneu i no rebeu, perquè demaneu malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.
(3,16-4,3)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú. Instruïa els seus deixebles dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, un cop mort, ressuscitarà al cap de tres dies.» Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafar-Naüm. Un cop a casa, els preguntà: «Què discutíeu pel camí?» Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important. Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el ser-

vidor de tots.» Després féu venir un noi, el posà al mig, el prengué als braços i els digué: «Qui acull un d'aquests nois perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat.»
(9,30-37)

«La saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau»

La regla de vida del deixeble: fer-se servidor de tots

Joan Mir i Tubau, prev.

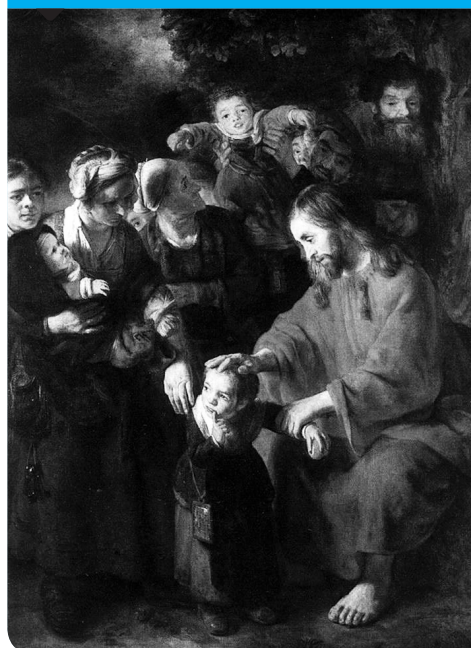
A Jesús li va costar molt anar educant, anar afinant, els seus deixebles. I eren persones adultes! Mentre Jesús instrueix els seus deixebles sobre la passió, mort i resurrecció, els deixebles no sols no entenen res, sinó que no s'atreveixen a preguntar res i van a la seva: es dediquen a discutir sobre qui serà el primer, el més important, entre ells. Quin contrast! Nosaltres també sovint anem a la nostra. La distància entre els deixebles i nosaltres, en això, és molt curta.

Jesús, una vegada més, es disposa, assegut —per tant, amb un cert to de solemnitat—, a aclarir les coses. Qui és primer, qui és més important? Jesús capgira la nostra lògica: el més important —el deixeble més important— és aquell que es fa servidor de tots. I cal començar essent servidors dels més petits, els infants, que en la societat jueva d'aquell temps eren els darrers. Servir els infants, és a dir, acollir els més febles, és servir Crist i acollir Déu mateix. D'altra banda, els infants simbolitzen els autèntics deixebles, perquè, atesa la seva feblesa, han de posar tota la seva confiança en una altra persona.

La lectura primera, que ens prepara per a escoltar l'evangeli, ens parla d'un home just que fa nosa, que retreu la infidelitat del poble, i, per tant, cal treure-se'l del davant: serà ultratjat, torturat i condemnat a una mort vergonyosa. És un retrat anticipat de Jesús. Jaume, en la segona lectura, ens diu que la justícia neix d'haver sembrat la pau, però en el cor de les persones neixen també una colla de vicis que destrueixen les relacions humanes.

La imatge

Crist beneint els nens (1652-53). Nicolaes Maes. National Gallery (Londres). L'Evangelí parla de dos silencis dels deixebles de Jesús: Jesús anuncia la seva passió; els deixebles no l'entenen, però no gosser fer-li preguntes. Segurament temien la resposta que els implicaria en la lluita pel Regne. Un cop a casa, Jesús els pregunta de què discutien pel camí. Ells callen, perquè havien discutit quin d'ells seria el més important. Deixem-nos interrogar per l'Evangelí.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

21 dilluns

—Sant Mateu, apòstol i evangelista
Efesis 4,1-7.11-13 / Salm 18 /
Mateu 9,9-13

22 dimarts

—Sant Maurici, màrtir
Esdres 6,7-8.12b.14-20 /
Salm 121 / Lluc 8,19-21

23 dimecres

—Sant Pius de Pietrelcina (1887-1968)
—Santa Tecla, verge i màrtir
—Sant Constanci, màrtir (s.V)
Esdres 9,5-9 / Tobit 13,2-8 /
Lluc 9,1-6

24 dijous

—La Mare de Déu de la Mercè
—Sant Gerard, bisbe (980-1043)
Ageu 1,1-8 / Salm 149 / Lluc 9,7-9

25 divendres

—Sant Dalmau Moner (1291-1341)
Ageu 1,15b-2,9 / Salm 42 / Lluc
9,18-22

26 dissabte

—Sant Cosme i sant Damià,
màrtirs (*304)
—Sant Nil, abat (*1004)
Zacaries 2,5-9.14-15a, /
Jeremies 31,10-13 / Lluc 9,43b-45

27 diumenge XXVI de durant l'any / Cicle B

—Sant Vicenç de Paül, prevere
(1580-1660)
—Santa Judit
Nombres 11,25-29 / Salm 18 / Jaume
5,1-6 / Marc 9,38-43.45.47-48

Doble ordenació sacerdotal a la catedral

El pròxim diumenge dia 4 d'octubre, el nostre bisbe Romà Casanova conferirà l'ordenació sacerdotal a dos diaques de la nostra diòcesi. La celebració tindrà lloc a les cinc de la tarda a la catedral de Vic. Oferim el perfil dels dos ordenands.

Jean de Dieu Ndiezeye

El nou sacerdot té trenta-cinc anys d'edat. Va arribar a la nostra diòcesi provinent de Ruanda el gener del 2012. S'ha format en el Seminari Major Interdiocesà i ha acabat els estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya. Ha estat col·laborant i formant-se els caps de setmana a la parròquia de Sant Pere de Santpedor i a la Sagrada Família d'Igualada. És el primer ruandès que rep els ordes sagrats en el nostre bisbat de Vic.

Jorge Salas Barriga

Nascut a Arequipa (Perú) fa quaranta-cinc anys, allà va estudiar Enginyeria Civil i va treballar uns quants anys en aquesta especialitat. Ens explica que «una tarda va arribar aquesta crida en sentir les paraules de l'evangel·li: "Què en treu l'home, de guanyar tot el món, si perd la vida?" Aquestes paraules van canviar la meua manera de veure les coses. Poc temps després vaig anar a veure al rector de la meua parròquia amb el desig de conèixer la voluntat del Senyor». Estigué en una congregació religiosa durant cinc anys. Admès al Seminari de Vic, ha fet els cinc anys d'estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya i la formació al Seminari Major Interdiocesà. És l'actual secretari particular del senyor bisbe.

Millores a Viladordis

En el context de la seva festa major, la parròquia de Viladordis, com a santuari ignasià, es va preparant per al 2022 (500 anys de l'estada de sant Ignasi a Manresa). Gràcies a un donatiu anònim, s'han pogut restaurar i exposar els antics vestits de la Mare de Déu, que s'han col·locat en unes vitrines a la mateixa sala parroquial. També el campanar de l'església ha estrenat dues noves campanes, que van ser beneïdes pel senyor bisbe el 21 de juny.

XXI Jornada d'Espiritualitat Adoradora

Redacció

El Consell Diocesà de l'Adoració Nocturna ha organitzat per al pròxim diumenge dia 4 d'octubre la XXI Jornada d'Espiritualitat Adoradora, que tindrà lloc a la Santa Cova de Manresa amb el següent programa:

10:00h. Recepció dels assistents a la Casa d'Exercicis.

11:00h. Meditació a càrrec del Dr. Joan Antoni Mateo Garcia, doctor en teologia, professor ordinari de l'Institut de Teologia Espiritual de Barcelona i de l'Institut Sant Tomàs de la Fundació Balmesiana.

12:00h. Reunió de contacte dels presidents de les diferents seccions de Catalunya.

12:45h. Desplaçament a l'església per participar en la solemne missa concelebrada.

13:00h. Santa missa, presidida pel bisbe de Vic, Romà Casanova, conjuntament amb els consiliaris de l'Adoració Nocturna i sacerdots assistents. Seguidament, acte eucarístic amb exposició major, consagració al Sagrat Cor de Jesús, uns minuts d'adoració al Santíssim i benedicció final.

14:30h. Retorn a la Casa d'Exercicis. Dinar de germanor i sobretaula. En el seu decurs es farà el reconeixement i homenatge a les persones que pels seus mèrits espirituals i amor a l'Eucaristia n'han estat mereixedors.

17:30h. Comiat de la Jornada d'Espiritualitat Adoradora.

L'entrada dels assistents es farà per l'església del santuari. La recepció, control d'adoradors, conferència i dinar tindran lloc a la Casa d'Exercicis de la Cova de Sant Ignasi. Es prega que es porti l'estendard de la secció i el distintiu personal d'adorador. Poden assistir-hi els familiars dels adoradors i altres persones devotes de l'Eucaristia.

Reobertura d'una porta de la basílica igualadina

El 20 d'agost, durant la festa major, es va dur a terme la inauguració del recuperat accés lateral de la basílica de Santa Maria d'Igualada. Aquest portal va ser tapiat a partir de la guerra civil i fins avui no s'ha tornat a reobrir. Per a reobrir l'accés lateral pel carrer de Santa Maria s'ha transformat l'espai en un cancell i a l'exterior s'hi han construït dues petites rampes que faciliten l'accessibilitat a l'interior.

Nota episcopal davant les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya

Signada per tots els bisbes catalans

1. Tenint present que les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya poden tenir una notable importància històrica, com a deixebles de Jesucrist i pastors de l'Església Catòlica, arrelada des dels primers temps del cristianisme a la nostra terra, volem contribuir a la reflexió dels ciutadans de Catalunya, amb la llum que ens ve de l'Evangeli de Jesucrist, conscients que estan en joc qüestions decisives a nivell institucional, polític i social. En el marc democràtic, creiem que també la nostra veu, exposada amb esperit de servei, pot enriquir el debat actual sobre el present i el futur del nostre país.

2. Continua tenint vigència el que vam afirmar sobre la identitat nacional de Catalunya en el document «Arrels cristianes de Catalunya» de 1985 i que vam recollir el 2011 en el nostre document titulat «Al servei del nostre poble». Per això manifestem el nostre amor a la Pàtria catalana, a la qual l'Església ha volgut servir des dels seus inicis, i el nostre respecte per la legítima diversitat d'opcions que se sotmetran a votació.

3. Constatem que, amb el pas del temps, s'ha fet enca-

ra més palès i ha pres més intensitat allò que vàrem dir abans de les eleccions al Parlament de Catalunya del 2012. Aquests darrers anys s'han manifestat nous reptes i noves aspiracions, que afecten la forma concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu. No toca a l'Església proposar una opció concreta, però

No toca a l'Església
proposar una opció
concreta davant
els nous reptes i
aspiracions

sí que defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb constància la pau i la justícia.

4. Recordem el deure de tots els ciutadans a participar activament en les eleccions com una manera d'exercir la pròpia responsabilitat en la recerca del bé comú, i encara més en un moment crucial com el que estem vivint, que pot tenir conseqüències de llarga durada. Per això, cal que cadascú expressi per mitjà del vot les pròpies opcions, tenint presents els grans valors que han d'estructurar la societat, com són el respecte als drets de les persones, de les famílies i les institucions, així com l'honestedat i la transparència de la gestió pública; i la regeneració de la política, pensada amb visió àmplia, i que prioritzï la justícia i l'atenció als més febles i als qui sofreixen el pes de la crisi econòmica.

5. Entre tots haurem de continuar potenciant la convivència de la societat catalana dins la pluralitat d'idees, conviccions, opcions i sentiments, cosa que vol dir animar la construcció d'una societat democràtica, solidària, acollidora amb els emigrants, respectuosa amb totes les sensibilitats i defensora de les llibertats. Caldrà continuar treballant per erradicar els efectes perniciosos de la crisi econòmica, cercant camins que permetin millorar la situació de tanta gent que viu en l'atur, en l'estretor, en la pobresa o en la marginació.

6. Demanem a la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, que intercedeixi perquè el nostre poble sàpiga discernir bé les seves opcions i trobi camins per a construir un futur més just i més fratern, obert solidàriament a la realitat dels altres pobles del món.

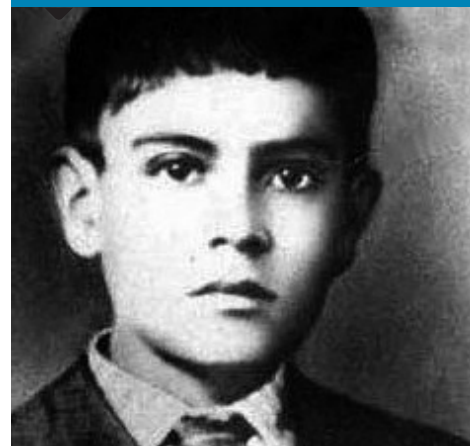
Tarragona, 7 de setembre del 2015

El llibre

El niño testigo de Cristo Rey

Laureán Cervantes, Luis

Víctima de la persecució religiosa imposada pel més radical dels governs anticlericals en la història de Mèxic i testimoni de salvatges assassinats durant la Guerra Cristera, José Sánchez del Río, després de ser capturat pel seu propi padrí en el mateix temple on va ser batejat, va ser brutalment torturat i martiritzat en el cementiri del seu poble natal per la seva valerosa defensa de l'Església.

Abans de morir, quan li van preguntar: «Què manes dir al teu pare?», va respondre: «Que ens veurem en el cel, visca Crist Rei i la Verge de Guadalupe!» Era un nen de tan sols catorze anys d'edat que va donar un testimoni excepcional de valentia, coherència i fortalesa.

La Guerra Cristera, situada a Mèxic, va ser una de les principals persecucions que van sofrir els cristians durant el segle XX.

Comparteix la teva fe

Romà Casanova, bisbe de Vic

No oblidem mai la crida a esdevenir més i més deixebles de Crist i, al mateix temps, missioners. El lema del nostre pla diocesà de pastoral vigent és «L'alegria d'evangelitzar». El sant pare Francesc ens convida, de manera clara i explícita, en el seu document postsinodal *Evangelii gaudium*, a ser deixebles missioners, que significa viure l'alegria de l'evangel i l'alegria d'evangelitzar. A la nostra diòcesi ens volem llançar a aquesta aventura missionera que ens demana la nostra fe i la nostra caritat envers els germans.

Justament aquest curs que estem iniciant som convidats a compartir la nostra fe en el tu a tu evangelitzador. Som convidats a fer l'experiència de viure, en la distància curta de la persona que tenim al nostre costat, l'anunci clar i explícit de Crist. Així ho llegim en el Pla Diocesà de Pastoral: «Com a primer objectiu, aquest any, ens proposem d'anar a l'encontre de l'altre » (p. 40). De l'abundància del cor parla la boca, diu la dita; ha de ser, doncs, en aquesta relació personal, que es produeix espontàniament en qualsevol lloc —al carrer, a la plaça, en el treball, en el camí, en el tren, en l'escola o l'institut...—, on hem de verificar com n'està, de ple, el nostre cor de Jesús i del seu amor alliberador.

També és cert que per caritat i prudència hem de callar moltes vegades, però també és veritat que per caritat

hem de parlar, hem de donar raó de la nostra esperança. Els més grans venim d'una realitat social on la fe era coneguda. Era una societat cristiana. El sol testimoni potser era suficient. Penso personalment que hem callat massa. No hem estat suficientment propositius i hem deixat perdre massa oportunitats. Ara és l'hora de ser més agosarats, més decidits. Hem de deixar de banda l'actitud vergonyant, com si fos un delictes dir-se i actuar com a cristià i catòlic. Hem d'anar a cercar persones concretes; moltes d'elles estan en aquelles «perifèries» que anomena el papa Francesc. Molts infants i joves tenen un desconeixement quasi total de la fe cristiana. Moltes persones grans experimenten en el seu cor les ferides de la vida, tant en el cos, com en el cor i en l'esperit. L'anunci de la nostra paraula, pobra i senzilla, però gràvida de la presència de Crist, serà capaç de fer néixer una espurna de llum en la foscor del dolor, de la pobresa, tant material, com moral, com espiritual.

En aquest curs viurem, també, la joia de l'Any de la Misericòrdia, que el Sant Pare ens ha regalat. Hem de viure l'experiència de l'amor misericordiós de Déu que ens allibera i salva més i més. Hem de fer de les nostres persones i comunitats «hospitals de campanya», «oasis de misericòrdia», enmig dels nostres pobles i ciutats.

